

*inima-mi veghea. Auzi glasul celui drag!
El la ușă bătând zice: Deschide-mi...*
(Cântarea Cântărilor 5, 2)

Mireasa priveghează și visează la El. Deși doarme, sufletul ei se întoarce către El. Își arată, astfel, iubirea și deplina dăruire. Îl are totdeauna în minte, în inimă, chiar și în somn. Îl adoră. Ați înțeles? Adorarea să se facă din tot sufletul și din toată inima. Ce vrea să spună asta? Singurul vostru sens să fie Dumnezeu. Nu precum celelalte sensuri. Acest sens este diferit. Este un fel de adorare a lui Hristos. Acesta este sensul care uimește și atrage. Nu este ceva care se face cu silnicie. Simți bucurie și plăcere duhovnicească. Nu este ca o lecție pe care copilul o citește ca să meargă la școală. Este ca dragostea dintre doi oameni, dar mai înaltă, duhovnicească.

"Ca femeia însărcinată și gata să nască prunc, care se zvârcolește și strigă în durerea ei, așa am fost și noi, Doamne, în fața Ta! Zămislit-am, dureri de facere am avut și am născut vânt..."
(Isaia 26, 17-18), spune Isaia.

Tot astfel și sufletul nostru strigă către Dumnezeu din pricina durerii pe

Iisus Hristos – Pantocrator, frescă realizată de Cuviosul Arsenie Boca la biserica Drăgănescu.

care o simte atunci când Îl caută. Și face și o oarecare osteneală, o oarecare strădanie. Ce înseamnă durerea nașterii și plânsul? Nu sunt durerea și suferința, până ce Hristos Se va sălășlui în lăuntrul nostru? Această durere este cea mai mare. O cunosc cei care au încercat-o. Este o mucenicie de nepurtat...

(Evlughie Munteanu,
Ne vorbește Părintele Porfirie)

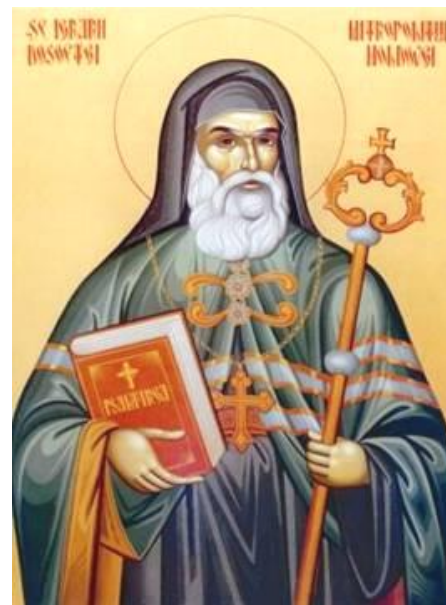
13 DECEMBRIE: PRĂZNUIREA SF.IER. DOSOFTEI, MITROPOLITUL MOLDOVEI

Să laudăm, astăzi, pe Ierarhul luminător și sfințitor al limbii române, pe începătorul duhovniceștii viersuri, pe tâlcuitorul Sfințelor Scripturi și al Sfintei Liturghii care neîncetat se roagă Domnului pentru noi ca să păzim credința dreaptă, laudând pe Dumnezeu întru sfinții Săi.

Suindu-te la înălțimea duhovnicească a sfințeniei, ai primit de la Hristos, Împăratul tuturor, cununa vieții, prețul ostanelilor tale, Dosoftei preafericite. Iar acum, stând înaintea lui Hristos, adu-ți aminte de noi cei ce laudăm pomenirea ta, ca să ne învrednicim de darurile vieții celei veșnice.

Blând și milostiv cu cei dreptmăritori și evlavioși, dar aspru muștrător al ereticilor și iubitorilor de răutate, ai vegheat mereu la păstrarea credinței prin scrieri, slujire și rugăciuni neîncetate. Roagă-te și acum ca nimeni să nu ne zdruncine credința, ci să-L laudăm de-a pururi pe Dumnezeu Cel în Treime închinat.

(Laude, închinare Sf.Ier.Dosoftei, mitropolitul Moldovei, glasul al 2-lea)

Sf.Ier.Dosoftei, mitropolitul Moldovei,
icoană